

سُورَةُ قُرَيْشٍ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يَلْفِ قُرَيْشٍ ۝١ له بهر ئه وهی قورەیش ھۆگر بوو ھو... إِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝٢ خوی گرتوو ھ
به کاروانی زستانه‌ی (یه‌مه‌ن) و کاروانی ھاوینه‌ی (شام) بۆ بازرگانی و (دایین کردنی بژیوی). فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ
هَذَا الْبَيْتِ ۝٣ که‌واته با په‌روه‌ردگارو خاوه‌نی ئه‌م ما‌له‌ پی‌روزه (که‌عبه) بپه‌ستن. الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّنْ جُوعٍ
وَعَآمَنَهُم مِّنْ خَوْفٍ ۝٤ ئه‌و زاته‌ی له‌برسیتی رزگاری کردن و خۆراکی پێ‌به‌خشین و له‌ ترس و بێی (جه‌رده و
رێگران) پاراستوونی و ئاسایشی بۆ دایین کردوون.....